

da' alldeles intet trifvas. Sördenstulle
nödades hustrun försöka att gifva det
mat, hvilken den genast åt och likväl
aldrig kunde trifvas. Så länge det
hade allt äta var det köst, men sedan
skrek det acerbis ja, att ingen i huset
sick gifva för det om nätter-
ne. När hustrun af förtroendet
slog det med ris, så teg det ja
länge stilla. Som det fick kugga
var rätt som man hade slagit
på en stock; men snart man upp-
höll med riset och intet gaf det
mat, då begynte det igen att lä-
ta illa. När folket var utur stugan
och man hade gatt någon mat in
under bordet eller i spisen, så kröp
barnet, som ej intet kunde gå,
till maten och åt den rent upp, hur

mycket den och vara kunde. Engång
voro Sautpeterjudarne komne till Knuts-
torp och kokade åt sig grön artski-
dor, en hel gryta full, och gifom de
intet vite af barnets ohälsa, utan
lemnade det i stugan allena, ja åt
barnet mullertid för dem upp alla art-
skidorna och drack ur yädet med, och
när Sautpeterjudarne, som kallade
sig in att grytan måtte hafva va-
rit kallslagen, andra gången gatte
en gryta med artskidor på isen och
gingo ut igen till sitt arbete, ja
gjorde barnet derpå andra gången
detsamma. Med detta barnet spä-
rades hustrun uti 6 års tid, och bar-
net kunde hvarken gå eller tala, ha-
de stort hufvud, stora ögon och stor
leuk, men smala spinkotte armar